

Konstelevers vårutställning 2012

Sundsvalls Konstskola på Sundsvalls museum, till 13 maj

Om det myllrar och brusar i utställningen "Undrien" på bottenvåningen i Sundsvalls museum, är det förvånansvärt tyst och stilla i de två rummen en trappa upp. Sex elever avslutar sitt andra år på Sundsvalls konstskola och visar nu ett urval av sina arbeten. I trappan upp möter deras blickar som med avvaktande undran följer oss in i utställningen.

I det ena rummet finns måleri och foto. Förvånad blir jag stående bland målningar i relativt stora format och med en hel del starka färger.

Vad som överraskar här är stillheten. Rummet ger samma känsla som när jag vandrade runt bland dunkelt porträttmåleri på Gripsholms slott. Kanske förväntade jag mig ett brokigt sökande, undersökande och med bångstyriga penseldrag spretande måleri av elever på en konstskola. I stället är här ett lugnt och sammanhållet arbete som även om starka klara färger använts och kontrasten är slående, ändå känns så stillsamt.

Ser vi här en vilja att försöka minska flödet i den intensiva informationsdusch vi stått under länge nu? Kanske finns en intensiv längtan efter något som står stilla tillräckligt lång stund för att vi ska hinna registrera, förstå och få tid att bilda oss en egen uppfattning om vad det är vi hör och ser. Att få vila tanken i något där onödig information städats bort och alla inte säger allt på en och samma gång men säger det som känns viktigt, seriöst och med ett stilla allvar. Det är just det som känns så starkt här inne, ett stilla allvar, det som elevernas blickar försökte säga redan i trappan och som jag inte riktigt uppfattade förrän jag varit ett tag i utställningen och gett den möjlighet att berätta, tagit mig tid att lyssna. Allvaret behöver dock inte betyda att det är tråkigt. Titlar som "Buske i solnedgång" säger att här finns eftertanke med humor. Längst in i rummet finns en serie foton, miljöer inbäddade i snö, tagna på tidpunkter då inga människor är i rörelse. Här råder också stillsamhet, vintervila.

I det andra rummet lutar det mycket åt illustration och grafisk design. Med undantag av parafraserna av tre av Edward Hoppers verk. Det är förmodligen ingen slump att eleverna valt att arbeta med hans bilder. Där finns också denna stillhet i frysta solbelysta ögonblick. Och det är här i parafraserna det börjar hända något. I de här "tittskåpen" ligger något intressant som triggat igång fantasin. Vad finns det bakom den där väggen, utanför det där fönstret där solen så intensivt lyser in? De som gjort bilderna har sett något vi inte ser. Hemligheter ligger dolda bakom de illusoriska väggytorna. Frågan är om inte parafraserna här är en aning intressantare än originalen och kanske särskilt "Hus vid järnväg".

På väg ned för trappan vänder jag mig om och svarar de sex par ögonen som också följt mig ut att jag ser fram emot att se deras fortsatta arbeten, möta deras blickar igen, som då med all säkerhet kommer vara lite mindre undrande, lite mindre tysta, självsäkra och inte fullt så snälla.

Text och foto: Ann-Kristin Källström
Volym 2012-05-04